

Soruların Gizli Kulübü



Yavuz DEMİRKIRAN

Soruların Gizli Kulübü

Yavuz DEMİRKİRAN



Her perşembe okuldan sonra beş arkadaş, koridorun sonundaki tozlu eski sınıfta buluşuyordu. Kıvrıcık siyah saçları iki topuz yapılmış ve kulağının arkasında bir kalem duran Mira Quill toplantıyı başlattı. Sarı çantasını açıp sorularla dolu bir defter çıkardı. "Soruların Gizli Kulübü'ne hoş geldiniz," dedi. "Bugün çözecek üç gizemimiz var."



İlk gizem gece yarısı çalan zildi. Birkaç gecede bir, okul zili tam saat on ikide çalıyordu, oysa orada kimse yoktu. "Onu kim çalıyor?" diye sordu June, çizim defterine çan kulesini çizerken. Yeşil kapüşonlusu ve alet kemeriyle Theo yuvarlak gözlüğünü düzeltti. "Belki gevşek bir kablodur," dedi. "Ya da belki başka bir şeydir." Mira'nın omzunda minik kurmalı baykuş Pip usulca tik tak ediyordu.



İkinci gizem kütüphanenin yanındaki minik ayak izleriydi. Her sabah beliriyorlardı; küçük ve tozlu, eski küreye doğru gidiyorlardı. "Bir insan için çok küçükler," dedi June, izleri çizerken. "Belki bir fare?" Mira soruyu defterine yazdı. "Peki küre neden kendi kendine dönüyor?" Üçüncü gizem küreydi. Bazen görünmez parmaklar onu çeviriyormuş gibi yavaşça kendi kendine dönüyordu.



Kulüp önce küreyi araştırmaya karar verdi. O gece kitap raflarının arkasına saklanıp beklediler. Gece yarısı zil çaldı ve küre dönmeye başladı. "Bakın!" diye fısıldadı Theo. "Kürenin tabanında minik bir kapı var." Diz çöküp alet kemerinden bir tornavida aldı ve kapıyı zorladı. İçeride dişliler ve kolları olan tuhaf bir makine ile yavaşça kurulan küçük bir anahtar buldular.



Makine toz ve örümcek ağlarıyla kaplıydı. "Bu bir icat," dedi Theo, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Sanırım zilin çalmasına ve kürenin dönmesine o sebep oluyor." June makineyi dikkatle çizdi. "Ama neden?" diye sordu. Mira defterine yazdı: "Ne işe yarıyor?" Tam o sırada Pip kanat çırpıp aşağı indi ve küçük bir kolun üstüne kondu. Makine uğuldadı ve minik bir çekmece açıldı. İçinde bir soru yazılı bir kâğıt parçası vardı: "Gökyüzü neden mavidir?"



Arkadaşlar birbirlerine baktılar. "Bu bir soru makinesi!" dedi Mira. "Meraklı soruları topluyor ve onları koruyor." Theo başını salladı. "Ama bozuluyor. Dişliler paslanmış ve anahtar neredeyse tamamen boşalmış." Pip üzgünce cıvıladı. "Onu tamir etmeliyiz," dedi June. "Ama önce nasıl çalıştığını anlamamız gerek." Sonraki bir saati her parçayı inceleyerek, şemalar çizerek ve notlar alarak geçirdiler.



Makinenin büyük bir sorunu vardı: ana yayı çatlamıştı. "O olmadan makine duracak," dedi Theo. "Ve topladığı bütün sorular kaybolacak." Mira'nın gözleri büyüdü. "Buna izin veremeyiz!" DeFTERine baktı. "Yeni bir yay bulmalıyız." June elini kaldırdı. "Sanat odasında eski saat parçalarıyla dolu bir kutu görmüştüm." Pip öttü ve kapiya doğru uçararak öncülük etti.



Sanat odasında "Yedek Parçalar" yazılı tozlu bir kutu buldular. Theo kutuyu karıştırıp parlak bir yay çıkardı. "Bu işe yarayabilir!" dedi. Ama küreye döndüklerinde makine kıvılcım saçıyor ve titriyordu. "Acele edin!" diye bağırdı Mira. June el fenerini tutarken Theo yayı dikkatle değiştirdi. Pip gergin bir şekilde tik tak etti. Makine vınladı, sonra durdu. "Bozduk mu?" diye fısıldadı June.



Theo bir dişliyi ayarladı. "Neredeyse oldu," dedi. "Soru toplayıcısını hizalamam gerek." Mira defterinden okudu: "Sorular minik cam şişelerde saklanıyor." Raftaki bir sıra şişeyi işaret etti. Her şişede rulo yapılmış bir soru vardı. "Güvende olduklarından emin olmalıyız." Theo bir vidayı sıktı. Makine canlanıp uğuldadı ve küre düzgünce dönmeye başladı. "Çalışıyor!" diye sevindi Mira.



Ama tam kutlarken makine tekledi. "Soru toplayıcısı sıkışmış," dedi Theo. "Bir soru dişlilere takılmış." Buruşuk bir kâğıt çıkardı. Üzerinde şöyle yazıyordu: "Neden sorular sorarsınız?" Arkadaşlar birbirlerine baktılar. "Bu güzel bir soru," dedi June. "Belki makine bunu yanıtlamamızı istiyordur." Mira bir an düşündü. "Sorular sorarsınız çünkü meraklıyızdır," dedi. "Ve merak dünyayı anlamamıza yardımcı olur."



O konuşur konuşmaz makine parladı. Sıkışan soru yukarı süzölüp bir cam şişeye yerleşti. Dişliler düzgünce döndü ve zil neşeli bir melodi çaldı. "Başardın!" dedi June, Mira'ya sarılarak. Theo alnını sildi. "Takım çalışması," dedi. Pip cıvıldadı ve havada küçük bir takla attı. "Bundan sonra makineyi her hafta kontrol edeceğiz," dedi Mira. "Ve soru sormaya devam edeceğiz."



Sonraki perşembe kulüp yeniden toplandı. Defterlerine yeni sorular yazdılar: "Yapraklar neden renk değiştirir?" "Kuşlar yollarını nasıl bulur?" "Gökkuşağını ne oluşturur?" Her soruyu makineye yerleştirdiler ve makine keyifle uğuldadı. "Soruların gizli kulübü her zamankinden daha önemli," dedi Mira. "Herkes için merakı koruyoruz." Diğerleri başlarını salladı. Pip gururla tik tak etti.



Kulübün haberi yayıldı. Diğer çocuklar sınıfın dışındaki küçük bir kutuya sorular bırakmaya başladı. "Biz de katılabilir miyiz?" diye sordu gözlüklü bir kız. Mira gülümsedi. "Elbette! Herkes meraklı olabilir." Kısa süre sonra kulübün yeni üyeleri oldu ve makine her zamankinden daha çok soru topladı. Theo "Sorun Bakalım!" yazılı bir tabela yapıp kapıya astı. June yıldızlarla çevrili dev bir soru işaretinin duvar resmini yaptı.



Bir gün müdür Mira'yı odasına çağırdı. "Kulübünüzü duydum," dedi. "Etkilendim." Mira'ya bir anahtar uzattı. "Bu sınıfı uzun zaman önce bir bilim kulübü kullanıyordu. Sorularını korumak için o makineyi yaptılar. İyi ellerde olduğuna sevindim." Mira'nın yüzü aydınlandı. "Ona iyi bakacağız," diye söz verdi. O öğleden sonra kulüp kurabiye ve meyve suyuyla kutlama yaptı.



Yıl ilerledikçe arkadaşlar birçok gizemi çözdü. Kütüphanede neden gizli bir geçit olduğunu (unutulmuş bir kitaplık kapısı) ve okul kedisinin neden hep aynı pencere kenarında oturduğunu (en sıcak yer orasıydı) keşfettiler. Her gizem onlara yeni bir şey öğretti. "Gözlem anahtardır," dedi Theo. "Ve takım çalışması," diye ekledi June. "Ve soru sormak," dedi Mira. Pip de onaylayarak öttü.



Okulun son günü kulüp son kez toplandı. "Harika bir yıl geçirdik," dedi Mira. "Ama en güzel yanı, soru sormaya devam edecek olmamız." Makineye yeni bir soru yerleştirdiler: "Gelecek yıl ne keşfedeceğiz?" Makine vınladı ve küreyi döndürdü. Pip neşeli bir melodi cıvıladı. "Soruların gizli kulübü hep burada olacak," dedi June. Ve bunun doğru olduğunu biliyorlardı.